

Гавалко Юрій Любомирович

27.04.1988 – 29.04.2025

**Загинув: в районі н.п. Покровськ, Покровський р-н, Донецька обл.
Похований: с. Полове**

Гавалко Юрій Любомирович

(27.04.1988 – 29.04.2025)

Радіотелефоніст-лінійний наглядач 2 мінометного взводу 1 мінометної батареї 1 єгерського батальйону, мінометник підрозділу «Мінотавр» 68-ї окремої єгерської бригади ім. Олекси Довбуша, солдат

Народився Юрій Любомирович Гавалко 27 квітня 1988 року в с. Полове.

У 1994 році пішов у перший клас Половецької початкової школи, а з 1998 – 2005р. середню освіту здобував у школі с. Новий Витків.

З 2005 – 2006 рр навчався у Львівському професійному художньому ліцеї, де здобув фах штукатура, лицювальника-плиточника.

З листопада 2007 року проходив службу у Збройних силах України.

Після демобілізації з березня 2008 р – по серпень 2012р. працював у ПРАТ «Галичина». Після цього їздив за кордон на заробітки.

З 2017 року – по вересень 2022 років працював у Львові на будівництві за фахом. Тут і зустрів свою майбутню дружину, з якою одружився 02 липня 2024р.

14 вересня 2022 р Юрій Любомирович був призваний до лав ЗСУ і віддано боронив Батьківщину від московського окупанта. Та доля – невблаганна... 29 квітня 2025 року, під час виконання бойового завдання в районі н. п. Покровськ Донецької області, Герой загинув. Провести в останню дорогу приїхали побратими Юрія – ті, з ким він пройшов нелегкий бойовий шлях, з ким ділив і тривоги, і надії. Надзвичайно зворушливо було чути про нього лише добрі, теплі слова, як про надійного товариша, щирого друга й відданого захисника.

Пам'ять про Героя Юрія живе у серцях, у словах і в справах тих, хто його знав і любив.

Нагороджений нагрудними знаками «Учасник бойових дій» та «Хрест воїна-єгеря»

Сумують дружина, батьки, брат і сестра з родиною.

Похований у с. Полове.